

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγχαίρων τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσῆμου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Η ΚΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

(Ἀνεγνώτε Πράξ. 19'. 17—19).

Ἡ Ἐφεσος ἐφημιζέτο ἰδίᾳ διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ὅστις ἐλογίζετο μεταξὺ τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν δεισιδαιμονίαν τοῦ πλήθους εἶχε πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἦσαν γεγλυμμένοι λέξεις τινες μυστηριώδεις καὶ τινα σημεῖα πιθανὸν δὲ εἶναι τὰ βιβλία τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ἄνω παρατεθειμένῳ κειμένῳ περιεῖχον τὰ ἀντίγραφα τῶν σημείων τούτων.

Ἐνεκα τῆς ὑπερφυσικῆς δυνάμεως τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἡ καύσις τῶν μαγικῶν βιβλίων ἐγένετο. Οἱ μάγοι τῆς Ἐφεσσοῦ μόλις εἶχον πεισθῆ περὶ τῆς κακίας τῶν πράξεων ἐτέλουν, ἀμέσως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οἴτινες ἐπὶ τὴν ἑλθόν καὶ ἐμολόγησαν καὶ ἔδειξαν τὰς πράξεις. Ἡ αἰδῶς δὲν ἐκάλυπεν αὐτοὺς νὰ διακηρύξωσι δημοσίᾳ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐφεσῷ, τὸ μίσος αὐτῶν διὰ τὰ σκότια ἐ-

κείνα ἔργα δι' ὧν ἐκείνοι καὶ οἱ συνεταῖροι αὐτῶν ἐκέρδησαν πλοῦτη καὶ ἐπευφημίας ὅπως δὲ καταστήσωσι τὰς ἐνεργείας ἐκείνας ἀδυνάτους εἰς τὸ μέλλον εἴτε εἰς ἑαυτοὺς εἴτε εἰς ἄλλους, φέρουσι τὰ βιβλία των καὶ καίουσιν αὐτὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· τοῦτο δὲ πράττοντες οὐδὲν ἄσχημον πράττουσι θυσίαν διότι ὑπελόγησαν τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς πενήκοντα χιλιάδας τεμάχια χρυσοῦ.

Ἡ μωρία τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς ἀσεβείας ὁμοιάζει κατὰ πολὺ τὴν ὑποτιθεμένην γοητείαν τοῦ μάγου. «Τίς σὲ ἐμαύγευσε», εἶναι ἡ ἐρώτησις τὴν ὅποιαν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς πάντα ὅστις ζῆ χωρὶς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ μὴ προσπαθοῦντα νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἀμαρτία τῆς γοητείας εἶναι παράδοξόν τι χρῆμα καὶ φανταστικόν.

Ὅταν οἱ Ἐφεσιοὶ μάγοι ἐπίεσθησαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ τοῦ ἐπικινδύου τῶν τεχνῶν τὰς ὅποιαις μετήρχοντο, οὐ μόνον ἀπλῶς ἐξέφρασαν τὴν λύπην αὐτῶν διὰ τὸ παρελθόν, καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν πρὸς διόρθωσιν των εἰς τὸ μέλλον—δὲν διέθεσαν πρῶτον τὰ μαγικά αὐτῶν βιβλία καὶ ἐργαλεῖα ὅσον κλειότερον ἠδυνήθησαν ἐπικερδῶς, καὶ εἶτα νὰ κηρύξωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην ἣτις ἐπιφέρει καθ' ἑαυτῆς τὴν ὀργὴν τοῦ Ὑψίστου· ἀλλ' ἔλαβον βῆμα ἀποφασιστικόν ὅσον καὶ ἀφιλοκερδῆς ἔφερον τὰ βιβλία των ὁμοῦ ἠνωμένα καὶ τὰ ἔκασταν ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Ἐπραξαν οὕτω ὅπως φυλαχθῶσι κατὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς παρ' αὐτῶν πάλιν ἐπιχειρήσεως ἐκείνων τῶν τεχνῶν τὰς ὅποιαις τοσοῦτον ἐπισημῶς νῦν ἀπεκήρυξαν. Δὲν ὑπῆρχε τότε τυπογραφεῖον νὰ πολλαπλασιάσῃ ἀορίστως τὰ ἀντίτυπα ἐνὸς ἔργου. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία δὲ ἦσαν χειρόγραφα, γραφέντα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπρονηθεύθησαν ἀδρᾶ δαπάνῃ, καὶ ἐπομένως ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἤθελε στερήσει τὸν κόσμον, ἅπαξ διὰ παντὸς ὅ,τι περιεῖχον

μου ἦτον ὡς σεις—μόνον ἐκείνη ἦτο ὠραία και δὲν ἦτον ἐνδεδυμένη μαῦρα ὡς σύ».

Αἱ λέξεις αὗται κατέπληξαν τὴν Λαίδη Βέλβιλ, Κλωνισμός διήλθε διὰ τοῦ σώματός της· αἱ χεῖρες της ἔτρεμον, μόλις ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν της. Ἔπεσον ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ· και λαβοῦσα τὸν παιδα ἀπὸ

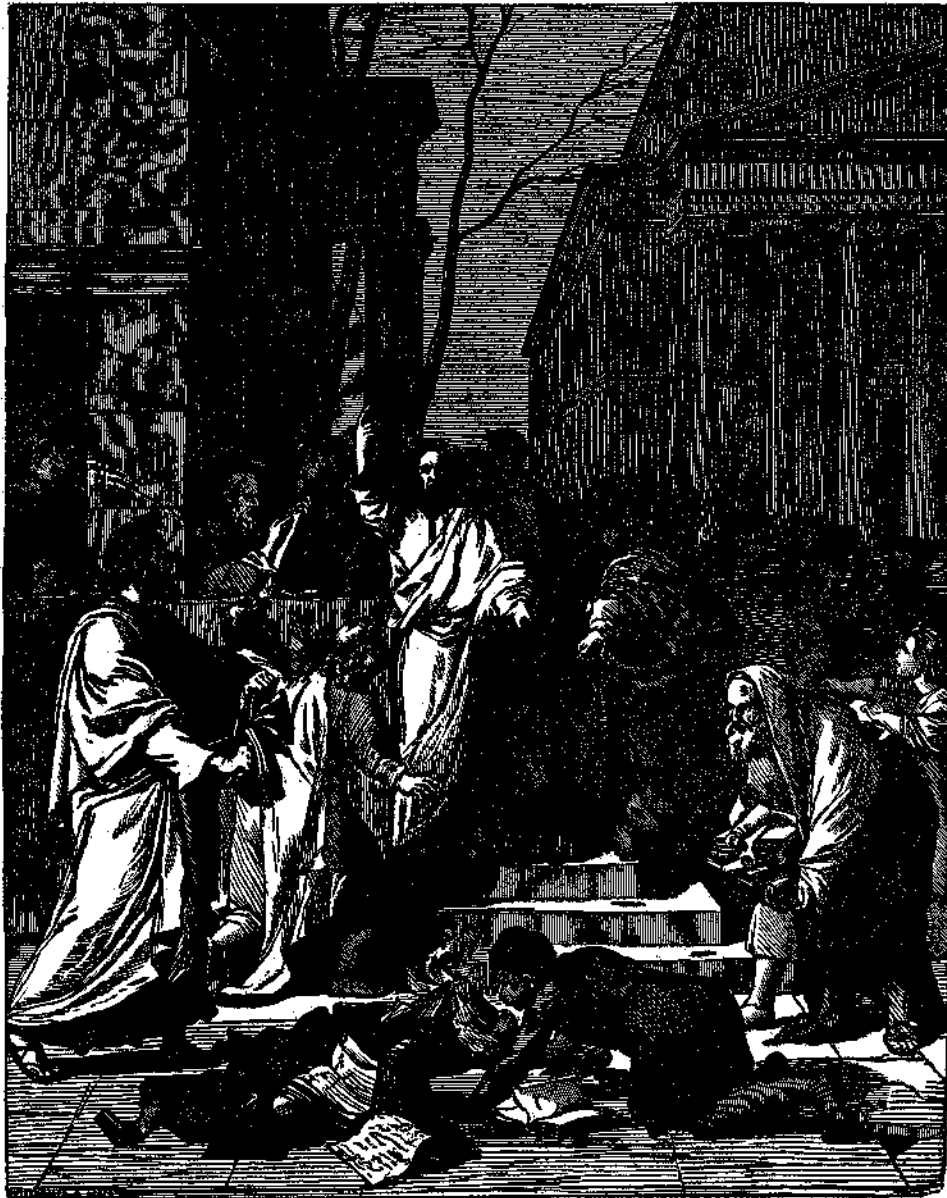
«Διότι οὕτω εἶπεν ἐν τῷ λόγῳ του».

«Ἐχεις λοιπὸν πεποιθήσιν εἰς τὴν προσευχὴν;»

«Ναί κυρία· διότι ἤδη με ἤκουσεν».

«Εἰς τί;»

«Ἐζήτησα παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ με καταστήσῃ καλύτερον, και μοι φαίνεται ὅτι δὲν εἶμαι τόσῳ κακῶς

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ.

τῆς μίας χειρός, ἔσυρεν αὐτὸν παρ' αὐτῆς, και ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν.

«Και οὐδέποτε ὁ Θεὸς σοι ἀπήντησε παιδί μου;»

«Ἀκόμη κυρία· ἀλλὰ θὰ με ἀκούσῃ μίαν ἡμέραν, εἶμαι βέβαιος».

«Βέβαιος και διατί;»

ὡς πρότερον. Νῦν πράττω σχεδὸν ὅλα ὅσα ὁ κύριός μου μοι ἐπιβάλλει. Ὅταν δύναμαι, ἀναγινώσκω ὀλίγον τὴν Νέαν Διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἀγαθὸς τις κύριος μοι ἔδωκεν· προσεύχομαι καθ' ἐκάστην μετὰ χαρᾶς».

«Μετὰ χαρᾶς λέγεις;»

«Ναί μετὰ χαρᾶς· πρὸ πάντων, ὅταν ἐπαναλαμβάνω τὴν προσευχὴν τὴν ὁποίαν ἡ μήτηρ μου μοι ἐδίδαξε ἀπὸ στήθους».

«Και ποία εἶναι ἡ προσευχὴ ἐκείνη; εἰπέ μοι τὴν εἰ παρακαλῶ».

Ὁ παῖς ἐγονάτισε, ἤνωσε τὰς χεῖρας, και χύσας δάκρυα, εἶπε μετὰ τρεμούσης φωνῆς.

«Κύριε, μετάβαλον τὴν καρδίαν μου· δίδαξόν με νὰ σε ἀγαπῶ, και ν' ἀγαπῶ τοὺς ἀδελφούς μου ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἀμήν.»

«Τέκνον μου, τέκνον μου», ἐφώνησεν ἡ κόμησσα σφίγγουσα τὸν παιδα ἐν ταῖς ἀγκάλαις αἰσῆαι ὁ υἱός μου Κάρολος!»

θέλησα νὰ περιμείνω· και ὅμως με ἤκουσες, και ἀπήντησας εἰς τὴν παράκλησίν μου. Δίδαξόν με Κύριε, νὰ ἔχω πεποιθήσιν εἰς σε διδάξόν με νὰ ἐνθυμῶμαι ὅτι πάντοτε ἀκούεις, ἀλλ' ἐὰν Σὺ ἀναβάλῃς ν' ἀπαντήσῃς, εἶναι πρὸς τὸ κρεῖττον· ἀλλ' ἐὰν δὲν πράττῃς ὡς ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν, εἶναι διότι αἱ ὁδοὶ σου δὲν εἶναι αἱ ὁδοὶ ἡμῶν, και Σὺ γινώσκεις καλλίτερον ἡμῶν τί εἶναι πρὸς τὸ καλὸν ἡμῶν. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λέγω, ἀΓεννηθήτω τὸ θέλημά σου και ὄχι τὸ ἐμόν».

Ὁ κύριος τοῦ παιδὸς καπνοδοξακαθαριστῆς εἰσῆλθε τότε εἰς τὴν αἴθουσαν, και πάλῳ ἐξεπλάγη εὐρὼν τὸν μαθητὴν του και τὴν μεγάλην ἐκείνην κυρίαν ἀμφοτέρους γονυκλίνεις. Ἠρώτησεν αὐτὸν πῶς ἐγένετο

ΒΟΥ-ΑΜΕΝΑ

«Ἡ μήτηρ μου», εἶπεν ὁ παῖς, ἀποῦ εἶναι; Ὅθω ἐσυνείθιζε νὰ με κράζῃ—Κάρολε, Κάρολε».

«Εἶμαι ἡ μήτηρ σου, σοῦ τὸ λέγω», και λυγμοὶ ἐκάλυον τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς και τοῦ παιδός. Ἀμφοτέροι ἐκλαυσαν, ἀλλ' ἦσαν δάκρυα χαρᾶς. Ἡ μήτηρ ἐγονάτισε παρὰ τῷ παιδί, και ἐφώνησε ἐν τῇ σκληρότητι τῆς καρδίας της— «Θεὲ μου! Θεὲ μου! συγχώρησόν μοι διότι σε προσέβαλον διὰ τῆς ἀπιστίας μου—συγχώρησόν μοι διότι ἀμφέβαλον περὶ τῆς ὑποσχέσεώς σου—συγχώρησον τὴν ἀνυπομονησίαν μου. Προσευχῆθην περὶ τῆς βελτιώσεώς σου, ἀλλὰ δὲν ἤ-

κύριος τοῦ παιδός. Ἀπήντησεν ὅτι ἀνθρώπος τις, καλῶν ἑαυτὸν πατέρα του, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας του ἀντὶ χρηματικῶν τινος ποσοῦ, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ἐπὶ τινὰ χρόνον ἦτον ἀσθενὴς ἐν τῷ νοσοκομείῳ, και ἴσως εἶχε νῦν ἀποθάνει.

Ἡ Λαίδη Βέλβιλ ἐσπευσεν ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον, και εἶρε θνήσκοντα ἀνθρώπου, ὅστις ὠμολόγησεν εἰς αὐτὴν ὅτι πρὸ, περίπου, τριῶν ἐτῶν, ἐκλεψε παιδα ὅστις ἐπήδα τοῖχον κήπου τινος, και ὅτι διέπραξε τὸ ἐγκλημα ἐκεῖνο ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ κερδήσῃ χρήματά τινὰ προσφέρων αὐτὸν ὡς καπνοδοξακαθαρι-

στην εις ένα του επαγγέλματος τούτου. Η Λαίδη Βέλβιλ εν τη ευτυχία αυτής δέν εσκέφθη να τόν επιπλήξη, και φρονούσα, ότι ο Θεός επέστρεψε τόν σμυδάν τούτο όπως ο Κάρολος τσθ' εν περιστάσει μάλλον ευνοικαίς κιά τόν αγαθόν τής ψυχής του, από καρδίας εσυγχώρησε τόν άτυχόν άνθρωπον και τόν είδε θνήσκοντα εν τη έλπίδι ότι ο Θεός τόν είχε και αυτός συγχωρήσει.

Από του χρόνου εκείνου ο Κάρολος ήτο η χαρά τής μητρος του και εκείνη, όπως δικαιώνση τόν σμυδάν τούτο εν τη ιστορία αυτής, συνήροζε τη 1 Μαΐου (την ημέραν καθ' ην εύρε τόν υιόν της), επί πολλά έτη, μέγαν αριθμόν εκ των καπνοδοχοκαθαριστών τής ηλικίας του, όπως παράσχη αυτοίς γεύμα, και διηγείται την ιστορίαν του Καρόλου, και διδάσκη αυτούς ότι ο Θεός άκούει άείποτε τών προσευχών ημών, και άπαντα εις αυτάς, αλλά πολλάκις κατ' άπροσδόκητον δι' ημάς τρόπον.

Η ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΓΕΡΙΑ: ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Η εικών ην παρατίθειμεν άνωτέρω είναι η του Βου-Άμενά αρχηγού τών επανασατών οίτινες πολλές παρ-έσχον ένοχλήσεις ου πρό πολλού χρόνου τοίς Γάλλοις εν Άλγερία. Επί κεφαλής πολλών χιλιάδων επανασατών τούς όποιους ο ίδιος συνήγειρε έπετέθη κατά σώματος τινος του γαλλικού στρατού διευθυνομένου εις Σεγάλαν. Μετά μεγάλης δυσκολίας καταβώθη η διασκορπισίς τών επανασατών τούτων, προξενησάντων τοίς Γάλλοις φοβεράς ζημίας. Ένθαρρυνθείς εκ του κατορθώματος τούτου ο Βου-Άμενά έπειράθη άμέσως μετέπειτα να επαναλάβη την επίθεσιν αλλά την φοράν ταύτην ο στρατηγός Βρεντιέρ τόν κατετρόπωσε τοσοούτον ώστε άπώλεσε πολύ εκ του γούτρου του παρά τοίς οπαδοίς αυτού. Βιασθείς να επανέλθη οίκαδε με κενάς χείρας, πάλιν καταγίνεται να εξεγείρη τινάς εκ τών τοίς γάλλοις υποτεταγμένων φυλών και να αύξηση τās δυνάμεις του όπως εκδικηθή τούς έχθρούς του.

Ο ΒΥΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αίαν κατάλληλος είναι ο φόρος τόν όποιον οί Έλληνες απέτισαν πρό τινων ημερών τη μνήμη του Αόρ-δου Βύρωνος, και ο ποιητής, ιστάμενος εν μαρμάρω εν Μεσολογίω, βλέπει πρός λίαν διαφόρους σκηνάς εκείνων τās ύποίας είδε ότι ήτο εν τη ζωή. Ο εθνικός δλεθρος τόν όποιον έθνήνει φαίνεται ότι άπεσοδήθη τόν εθνικόν μεγαλειόν τόν όποιον εκείνος επανηγύρισεν ύπόσχεται να επιστρέψη. Κατά τās έτη άτινα παρήλθον από του θανάτου του η Έλλάς πολλά έτέλεσε πρός άνάκτησιν τής πολιτικής θέσεως την όποιαν είχεν άπολέσει, σήμερον δε πάσα νήσος του Αρχιπελάγους παρέχει καταφύγιον εις τās έμπορικά αυτής πλοία, οί γεωργοί αυτής εγκαθίστανται εν ταις πε-

διάσει τής Θεσσαλίας, και οί σκαπανείς και οί ιδρυται εκείνοι προοδύσαντος πολιτισμού, ήρξαντο ενεργούντες τόν έργον αυτόν υπό την σκιάν του Όλύμπου. Εκ του βάρους έφ' ου ο ποιητής ισταται ταχέως θέλει ίδει όλόκληρον τόν έμπόριον τής Μεσογείου διαπεμπόμενον διά του κόλπου τόν όποιον έπλευσεν ο Άρίων επιβαίνων δελφίνος, και διερχόμενον διά διόρυγος διά του ισθμού εκείνου έφ' ου οί επιδρομείς τών Αθηνών εκύλισαν τās τριήρεις τών επιζυλίωων κλώνδρων εις τόν Αίγαίον.

(Εκ του New York Herald).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Δημοσιεύομεν ώδε την προκήρυξιν του προέδρου τών Ην. Πολιτειών δι' ης, ως κατ' έτος ειθίσται, προσκαλεί ο τής χώρας εκείνης κυβερνήτης τούς κατοίκους τής Αμερικής να παύσωσι πάντα τās έργα αυτόν εν ώρισμένη ημέρα όπως εύχαριστήσωσι τόν Θεόν διά τās αγαθά τών όποιων άπήλαυσαν κατά τόν έτος εκείνο. Η προκήρυξις έχει κατά λέξιν ως εξής:

«Επί πολύ υπήρχεν εύσεβής συνήθεια του λαού ημών, περι τόν τέλος του έτους να άφορώσιν επί τών παρελθόντων αγαθών τών όποιων άπήλαυσαν κατά τās διαφόρους ώρας του έτους και να αποδώσιν εύχαριστίας τη τās πάντα διδούση Πηγή εξ ης ταύτα άπορρέουσιν. Καίτοι δε κατά την περίοδον ταύτην, καθ' ην τόν πίπτον φύλλον ειδοποιεί ημάς ότι ο καιρός του ιερού ημών καθήκοντος πλησιάζει, τόν έθνος ημών διατελεί εν βιβλίω πένθει και η λύπη ητις έπλήρωσε την καρδίαν ημών εύρίσκει εν τήν ελευθερίαν αυτής έκφρασιν πρός τόν Θεόν ενώπιον του όποιου μόλις εσχάτως εκύψαμεν εν θλίψει και ικεσία, μολα ταύτα τās αναριθμητά εύεργετήματα τās όποία έπιδάφιλεύθησαν ημίν κατά τόν τελευταίον δωδεκάμηνον προκαλοϋσι την θερμήν ημών ευγνωμοσύνην και καθίσταται εκ τούτου πρόπον όπως ευγνωμοσύνην χαράωμεν ότι ο Κύριος εν τη άπειρω Αύτου εύπλαγγνία λίαν σαφώς ηνώησε την πατρίδα και τόν λαόν ημών. Ειρήνη εκτός και εύδαιμονία εντός εδόθησαν ημίν. Λοιμός δέν έπεσκέθη τόν τόπον ημών, τās άσθονα προνόμια τής ελευθερίας τās όποία οί πατέρες ημών κατέλιπον ημίν εν τη σοφία αυτόν είναι εν τή αύξουσα ημών κληρονομία, εάν δε εν μέρεσι τισι του εύρέως ημών κράτους λύπη τις έπεσκέφατο τούς άδελφούς ημών εν ταις τών δασών κατοικίαις, όμως και η δυστυχία αυτή έμετριάσθη και κατά τινά τρόπον ηγήσθη διά τής γενναίας συμπαιθείας διά τούς παθόντας ητις προεκλήθη καθ' όλην ημών την γην.

Διά πάντα ταύτα είναι άρμόζον όπως η φωνή του έθνους ανυψωθή εις τόν Θεόν εν άφοσίωσει και σεβασμώ.

Επομένως έγώ, ο Τσεστερ Α. Άρθωρ, Πρόεδρος τών Ηνωμένων Πολιτειών, συνίστημι όπως σύμπας ο

λαός τηρήση την ημέραν Πέμπτην, 24ην Νοεμβρίου, ενεστώτος, ως ημέραν εθνικής εύχαριστίας και προσευχής καταπαύων, όπως έστιν έφικτόν, τās καθημερινάς ασχολίας και συνερχόμενος εν τοίς διαφόροις τόποις τής λατρείας, όπως εκεί άποδώση τιμήν και αίον τψ Παντοδύναμψ Θεψ, ου η αγαθότης υπήρξε τοσοούτω πρόδηλος εν τη ιστορία και τψ βίω ημών, και προσφέρη θερμήν προσευχήν όπως αι γενναϊοδωρία του εξακολουθήσωσι διδόμεναι ημίν και τοίς τέκνοις ημών.

Είς μαρτύριον τούτου τίθημι ώδε την υπογραφήν μου και εντέλλομαι την επίθεσιν τής σφραγίδος τών Ην. Πολιτειών.

Έγένετο εν τη πόλει τής Βασιγκτόνος τη τετάρτη του μηνός Νοεμβρίου εν έτει του Κυρίου ημών χιλιοστψ εκατοστοστψ ογδοηκοστψ πρώτψ και τής ανεξαρτησίας τών Ην. Πολιτειών εκατοστψ έκτψ.

(Υπογ.) ΤΣΕΣΤΕΡ Α. ΑΡΘΩΡ.

Ιάκωβος Γ. Βλαίν Γραμμ. τής Έπικρατείας».

ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΗΝΗΜΙΑΟΣ

Τόν περιβλεπτον τούτο παράσημον ιδρύθη υπό Έδουάρδου Γ'. βασιλέως τής Αγγλίας επί σκοπώ να άνακτήση την Γαλλίαν, ην ήξίου ως δικαίωματι άνήκουσαν τη μητρί του. Ποθών να ένώση τούς καλλιτέρους στρατιωτικούς τής Ευρώπης εν τψ ίδίψ αυτού συμφέροντι, έσχέδιασε και άνέδρασε την στρογγύλην τράπεζαν του βασιλέως Άρθούρου, και έπροκήρυξεν δημοσίους άγώνας εις ους πάντες οί ύψηλής περιουσίας και μεγάλης άνδρείας ζήνοι προσεκλήθησαν.

Η θέσις διά την άρειμανίαν ταύτην άσκησιν ώρίσθη εν Ουίνδσορ, και κατά την πρώτην του έτους 1344, εδημοσίωσε τās βασιλεία αυτού γράμματα, δι' ών έχορηγείτο προστασία και ασφαλής διόδος εις εκείνους τούς ζήνους ίππότας όσοι επεθύμουν να κινδυνεύσωσι την τιμήν αυτόν εν τψ όπλήσιν εις τούς άγώνας εκείνους και τās ίπποδρόμιας οίτινες έμελον να τελεσθώσι τη 19 Ιανουαρίου. Όταν ήλθεν ο χρόνος ο βασιλεύς παρέθεσε μέγα δειπνον δι' ου ήρξατο η τελετή, είτα δε διατάξας όπως η πανήγυρις αύτη τεληται ετησίως κατά την Πεντηκοστήν άνήγειρε πρός τούτο ιδιαίτερον οικοδόμημα εν τη επαύλει εν ψ έτέθη στρογγύλη τράπεζα, διακοσίων ποδών διαμέτρου, κατά μιμισιν εκείνης του βασιλέως Άρθούρου εν Βιντσέστερ, και έφιλοξένοι τούς ίππότας διά δαπάνης 400 λιρών καθ' εβδομάδα, όπως εν ταις ημέραις εκείναις δέν ήτον άσήμαντον ποσόν.

Η όνομασία η δοθείσα εις τόν παράσημον τούτο, η τής περικηνιμίδος, ποικίλως εξηγήθη άλλ' υποτίθεται ως λαβούσα την αρχήν εκ του εξής παριστατικού. Τόν 1347 ο βασιλεύς έδωκε τόν σύνθημα διά μίαν τών αιματηρών αυτού μαχών εν Γαλλία διά τής επιδείξεως τής περικηνιμίδος του, όταν δε οί καρποί τής

νίκης ήταν πλήρεις ίδρουσε τόν παράσημον, δούς τη περικηνιμίδι την υπεροχήν μεταξύ τών άλλων αυτού παράσημων. Εντεύθεν ο εκλεκτός αριθμός εκείνων τούς όποιους συνεσωμάτωσε εν τη αδελφότητι εκλήθησαν τόν πρώτον Equites Aurea Periscelide, ήτοι Ιππόται τής χρυσής Περικηνιμίδος. Τόν λόγιον Honi soit qui mal y pense, έλέγη πρός άποδοκιμασίαν του βασιλέως τής Γαλλίας, όστις ζηλότυπος ών του ίπποτικού πνεύματος του Έδουάρδου, είχεν ιδρύσει αντίστοιχον παράσημον πρός τόν του Ιππότου τής στρογγύλης τράπεζης, τόν όποιον ο βασιλεύς τής Αγγλίας είχε πρότερον ιδρύσει.

Όταν ο ιδρυτής του διασήμου τούτου τάγματος έσχημάτισε κανόνες και θεσμούς πρός διοικήσιν αυτού, άπεράσισεν έπειτα να εκλέξη εξ εκείνων οίτινες τās μάλιστα διεκρίθησαν διά τών πράξεων αυτόν και τής εντίμου αυτόν διαγωγής, είκοσι εξ εκ τών μάλλον διασήμων ίπποτών, οίτινες όμοϋ με αυτόν, να άπαρτίσωσι τόν αριθμόν εις τόν όποιον τότε, και πάντοτε εις τόν εξής, περιωρίσθη, πλην τής προσθήκης ζένων ηγεμόνων, τούς όποιους τόν τάγμα εν πάση εποχή κατέταξε μεταξύ τών μελών του.

Ο ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ

Όταν ο Άγρίππας ήτο ιδιώτης, κατηγορήθη παρά τινος τών ύπηρετών του ότι ώμίλησε ύβριστικώς περί του Τιβερίου, και κατεδικάσθη παρά του αυτοκράτορος να έκτεθη σιδηροδέσιμος πρό τής πύλης τών άνακτόρων. Τού καιρού όντος λίαν θερμού ο Άγρίππας έδίψησε πολύ. Ίδών τόν Θαυμαστόν, ύπηρέτην του Καλιγούλα, διερχόμενον παρ' αυτού με δοχείον πλήρες ύδατος εκάλεσεν αυτόν και παρεκάλεσε να τψ επιτρέψη να πίνη. Ο ύπηρέτης έδωκε τόν δοχείον μετά μεγάλης εύμενείας, ο Άγρίππας καταπαύσας την δίψαν αυτού τψ είπεν: «Βεβαιώθητι Θαυμαστέ, ότι εάν ποτέ έλευθερωθώ από τής δεσμεύσεως ταύτης, θέλω ημέραν τινά σε πληρώσει καλά διά τόν ύδωρ τούτον».

Αποθανόντος του Τιβερίου, ο διάδοχος αυτού Καλιγούλας ου μόνον ήλευθέρωσε τόν Άγρίππαν, αλλά τόν κατέστησε βασιλέα τής Ιουδαίας. Εν τη ύψηλή ταύτη θέσει ο Άγρίππας δέν έλησμονήσε τόν ποτήριον του ύδατος τόν δοθέν αυτόν όταν ήτο δέσιμος. Αμέσως εκάλεσε τόν Θαυμαστόν και τόν κατέστησε διαχειριστήν τών άνακτόρων του.

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑ:

Αι περί τής υποβρυχίου σύραγγος, τής σκοπούσης να ένώση διά σιδηροδρόμου την Γαλλίαν μετά τής Αγγλίας συζητήσεις, και αι έρυναι περί του κατά πόσον θά έγίνετο χρήσις ταύτης υπό τών επιβατών εάν κατασκευάζετο, προεκάλεσαν την εξέτασιν περί τής εκτάσεως τών υπογείων οδών τών ήδη ύπαρχουσών εν Μεγάλη Βρετανία, και περί του αριθμού τών προσώπων εν τη χώρα οίτινες συνήθως ασχολούνται

εις πολὺ μείζον βάθος ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐκείνου τὸ ὅποιον ἐπιβάται θὰ διήρχοντο ὑπὸ τὸ στενὸν τοῦ δουβρου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἀσχολοῦνται ὑπογεῖως ἐν πᾶσι τοῖς μεταλλείοις τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἀνέρχεται εἰς 378,151. Τὸ μήκος τῶν ὑπογεῖων συράγγων ἐν αἷς ἐργάζονται δὲν εἶναι μικρότερον τῶν 38,744 μιλίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάθος, ὁ παρῆμος οὐδαμῶς εἶναι βαθύτερος τῶν 180 ποδῶν, τὸ δὲ χαμαλιότερον μέρος τῆς σύραγγος δὲν θὰ ἦτο κατωτέρω τῶν 200 ποδῶν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Κατὰ τινὰ Γερμανικὴν ἐφημερίδα τὸ ποσὸν τῆς διαμειψθείσης ἀλληλογραφίας καθ' ὅλον τὸν κόσμον κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἀνῆλθεν εἰς 4 δισεκατομμύρια ἐπιστολῶν, ἢτοι κατὰ μέσον ὄρον εἰς 11,000,000 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ εἰς 127 ἐπιστολάς κατὰ δευτερόλεπτον. Ἡ Εὐρώπη συνεισένηκεν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο 3,036,000,000 ἐπιστολάς ἢ Ἀμερικὴ 760,000,000, ἢ Ἀσία 150,000,000, ἢ Ἀφρική 25,000,000 καὶ ἢ Αὐστραλία 50,000,000. Δεχομένου ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς ἐν δισεκατομμύριον καὶ τετρακόσια ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἀναλογῶσι 3 ἐπιστολαὶ κατὰ κεφαλὴν δι' ὅλοκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπῆρχον 38,000 τηλεγραφικοὶ σταθμοὶ ὃ δὲ ἀριθμὸς τῶν διαμειψθέντων τηλεγραφημάτων ἀνῆλθεν εἰς 110—111,000,000 ἢτοι κατὰ μέσον ὄρον πλέον τῶν 505,000 τηλεγραφημάτων καθ' ἡμέραν, 12671 καθ' ὥραν, καὶ σχεδὸν 212 κατὰ λεπτόν.

Ὁ μηχανικὸς ἀμαξοστοιχίας τινός, πλησίον τοῦ Μοντρεᾶλ παρετήρησε μεγάλον τινὰ σκύλον ἰστάμενον ἐπὶ τῶν σιδηρῶν γραμμῶν, καὶ γαυγίζοντα μανιωδῶς. Ὁ μηχανικὸς ἐσφύριζε διὰ τὴν φύγην ὃ σκύλος ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐκινήθη, κτυπηθεὶς δ' ὑπὸ τῆς ἀτμαμάξης ἐφρονεῖσθαι. Τεμάχιον λευκὸν προσκολληθὲν εἰς τὸν τροχὸν αὐτῆς ἐλλήσθη τὴν προσοχὴν τοῦ μηχανικοῦ, σταματήσας δὲ τὴν ἀμαξοστοιχίαν στρέψας αὐτὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, πῦρεν οὐ μόνον τὸν σκύλον φονευσμένον ἀλλὰ καὶ παιδίον τι τὸ ὅποιον φαίνεται, ὅτι ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῶν γραμμῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ πιστὸς σκύλος ἐγαύγισε διὰ τὴν σταθῆν ἢ ἀμαξά, ἀλλὰ δυστυχῶς μὴ ἐννοήσας ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ ἐπροτίμησε νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του καὶ νὰ συναποθάνῃ μετὰ τοῦ παιδιοῦ. Πόσον διδακτικὰ εἶναι τὰ τῶν ζώων τούτων μαθήματα!

Ὁ Δρ. Σχλιέμανν προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν Τρωάδι μετὰ μείζονος δραστηριότητος, καθ' ὅσον ἡ Πύλη ἐχορήγησεν αὐτῷ φερμάνιον δι' οὗ τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐρευνηθῇ ἐπὶ δύο ἔτη ἐν τῷ Ἰσαρλίχ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἰσπανικὴ ἀποικιακὴ ἐκθέσις ὠργανίσθη ἐν Μαδρίτη διὰ τὸν Μάϊον 1884, καὶ τὰ σχέδια τοῦ οἰκοδομήματος ἐξελέχθησαν ἤδη.

* * * Κατὰ τοὺς πρώτους ἐννέα μῆνας ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἀπέθαναν 18 πρόσωπα ἐκ συγκρούσεων σιδηροδρόμων καὶ 790 ἐπληρώθησαν.

* * * Γερμανὸς τις καταστηματοῦχος ἐν τῷ δουκάτῳ τοῦ Βάδεν ἔδωκε κατ' αὐτὰς γεῦμα πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς συμπληρώσεως ἐνός τῶν μεγκλήτερον ἀτμολεβήτων ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ γεῦμα ἐδόθη ἐντός αὐτοῦ τοῦ λέβητος καὶ ἐστρώθη ἐν αὐτῷ τράπεζα διὰ τριάκοντα συνδαιτημόνας· τὸ μόνον ἐλάττωμα αὐτῆς ἦτον ἡ εἰσοδος διότι οἱ προσκεκλημένοι ὑπερρεῖοντο νὰ διεισδύσωσιν ἐντός τοῦ λέβητος δι' ἀνοίγματα μόνον τριῶν ποδῶν πλάτους.

* * * Ὁ γερμανὸς στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ, ὅταν διατελῇ ἐν ἐκστρατείᾳ, φέρει ὀλόκληρον φορτίον ὑπερβαῖνον τὰς 64 λίτρας (25 ὀκάδας σχεδόν). Ματαίως αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐπροσπάθησαν νὰ ἐλαττώσωσι τὴν ἀποσκευὴν, ἢ ὅποια, εὐρίσκουσι, οὐδόλως ὑπερβαίνει τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ ἐνδυμασία ζυγίζει 12 1/2 λίτρας, ὁ σάκκος καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ ἐνδύματα πολεμοφόδια καὶ ἐργαλεῖα ζυγίζει 18 1/2 λίτρας τὸ δὲ ἀπολιπομένον βᾶρος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ὄπλων του, μαγειρικῶν σκευῶν, ἀξίνης καὶ σιτηρῶν.

* * * Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀσχαντῆ γράφουσιν ἐκείθεν ἐθυσίας 200 κόρας ὅπως τὸ αἷμα αὐτῶν μίχθῃ δι' ἀσβέστου ἢ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν δημοσίων τινῶν κτιρίων.

* * * Ἡ μέθη ἐν Βεγγάλῃ λέγεται οὔτα εἰς μεγάλην ἐπίτασιν οὐ μόνον μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἀλλ' ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων. Εἰς ἐκ τῶν λόγων τῶν φερομένων πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν νέων πνευματωπῶν ἐν τοῖς χωρίοις.

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς Βιβλία.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ Περὶ Χριστιανισμοῦ ὑπὸ Π. Βραΐλα Ἀρμένη εἰς τόμους τρεῖς δρ. 14

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ὑπὸ Π. Βραΐλα Ἀρμένη δραχ. 6.

Τὰ ΠΟΙΗΜΑΤΑ τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρογράφων δραχ. 3.

Παρά τῆ κ. Τερζάκη ὁδὸς Πλούτωνος ἀριθ. 5 ἀνωθι τοῦ συμβολαιογραφείου κ. Γ. Μπουρνιά. Ἀποστέλλονται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διευθυνομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς γραμ. τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ γραμματόσημον τῆ προσθήκη τῶν ταχυδρομ. τελῶν, διὰ μὲν τὸ πρῶτον σύγγραμμα μιᾶς δραχῆς, δι' ἕκαστον δὲ τῶν δύο τελευταίων λεπ. 50.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Table with 2 columns: Title and Page Number. Includes entries like 'Αποικία ἐχίδνων', 'Ἀλληγορικὴ Ἱστορία τῆς κυρᾶς ποτικίνας', 'Ἀξία τῆς κοινῆς γνώμης', etc.

Table with 2 columns: Title and Page Number. Includes entries like 'Ἰωάννης Ζαμπέλιος', 'Ἰατρός, Τάνερ', 'Ἰανουάριος', etc.

Περίεργον ανέκδοτον	Σελ. 134	Σμύρνη	Σελ. 111
Πειραταὶ τοῦ Ρίφ	138	Σφαῖς πόλις τῆς Τυνησίας	122
Πλάται καὶ προλείψεις	146	Στάνλεϋ	165
Πόλις Δουκνύδη	149	Τέσσαρες ἡλικίαι	2, 38, 58, 83
Πῶς παραιτνεῖται ὁ βίος	151	Τρώγε βραδέως	12
Παράσιτος	152	Τιμητικοὶ τίτλοι	33
Πιστὸς κύνων	154	Τόνις	91
Περίεργον ἔθιμον ἐν Ὀλλανδία	158	Τὸ ὄνομα Γραικός	96
Πέτρος ὁ μέγας καὶ ὁ Ὀλλανδός	159	Ταυρομαχία ἐν Ἰσπανία	100
Πρόδος τοῦ χριστιανισμοῦ	170	Τοκογλυφία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις	152
Παιδικὴ φιλοσοφία	175	Ἰταλός	81
Πρόσωπον ὡς ἐνδεικτικὸν τοῦ χαρακτῆρος	182	Υἱκὴ φιλοσοφία	171
Προκύρηξις τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν	190	Ἰπόγειος βίος ἐν Ἀγγλία	191
Παράσημον τῆς περικνημίδος	191	Φυσικὴ ἱστορία	15, 35, 47, 77
Παγκόσμιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία	192	Φιλοσοφικὸς λίθος	48
Ποικίλα 8, 16; 24, 32, 48, 56, 64 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152 160, 168, 176, 184, 192.		Φεβρουάριος	38
Ῥουσιῶ ἀναρρήωνων εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν	59	Φαιρδινάνδος Λεσσέψ	69
Ῥοβέρτος Βάκερ	172	Φάλαινα	84
Ῥουστάν	180	Φάρος τοῦ Λαβέτσι	130
Σουτσελάν	11	Χριστόφορος Κολόμβος	61
Σταφίδες ἐν Καλιφορνία	50	Χρῆσις ταπήτων	139
Σάκχαρις	63	Χίρα καὶ ὁ ἐπίσκοπος	143
Στάσις τοῦ σώματος	107	Χριστιανισμὸς ἐν Κίνα	147
		Χρῆσις καὶ κατάχρησις τῶν γνώσεων	155
		Ἦραϊὸν παράδειγμα	158

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

Ἡ πρωτοχρονιά τοῦ Γιάννη, σελ. 4. — Ἰωάννης Ζαμπέλιος, σ. 5. — Ὁ ἰατρός Τάνερ, σ. 12. — Τὰ πουλάκια, σ. 13. — Ἡ κυρὰ Ποντικίνα, σ. 19, 20, 21. — Ἰωσήφ Κορκ, σ. 28. — Ὁβελίσκοι, σ. 29. — Κάρολος Ὀδερφέδος Μύλλερ, σ. 36. — Ὁ Μάρτης, σ. 37. — Ἀθηνᾶ, σ. 44. — Ἡ καλὴ μητέρα, σ. 45. — Ἀρχαιοῦτες Μηκυνῶν, σ. 52. — Βόζιδαρ Πέτροβιτς, σ. 53. — Ἀλέξανδρος Γ' αὐτοκρ. τῆς Ῥωσσίας, σ. 60. — Μαρία Θεοδωρόβνα αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας, σ. 61. — Τὸ ἄνθος τοῦ Μαῦ, σ. 68. — Φερδινάνδος Λεσσέψ, σ. 69. — Ὁ Βηκουσελίδ, σ. 76. — Σκηνὴ χοροῦ ἀγρίων, σ. 77. — Φάλαινα, σ. 84. — Ἀλιεῖα φαλαίνης, σ. 85. — Κάτοικοι τῶν Οὐραλίων, σ. 92. — Ὁ τάφος τοῦ Φοσκόλου, σ. 93. — Ταυρομαχία, σ. 100. — Ὁ Μαράτ, σ. 101. — Ὁ Σουλτάνος τῶν Σουλοῦ, σ. 108. — Ἡ Βαρκοῦλα, σ. 109. — Ὁ Ἰγνάτιεφ, σ. 113. — Ὁ παῖς τοῦ μαγειρείου, σ. 116. — Ὁ Λιττρέ, σ. 117. — Ὁ Γάρφειλδ σ. 121. — Ὁ Σαϊζπῆρος, σ. 124. — Ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Γιάννης, σ. 125. — Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας, σ. 132. — Πύργος τσαμίου, σ. 133. — Ὁ Βέης τῆς Τύνιδος, σ. 140. — M. Davioud, σ. 140. — Ἀθανάσιος Ζάππας, σ. 141. — Κυνέζος ἐργάτης, σ. 148. — Ὁ Στάνλεϋ, σ. 149. — Ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ (μέγα σχῆμα), σ. 156. — Γκιτῶ (ὁ δελοφόνος τοῦ Γάρφειλδ, σ. 157. — Ὁ στρατηγὸς Ἄρθωρ δίδων τὸν ὄρκον τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, σ. 164. — Ὁ Δρ. Στάνλεϋ, σ. 165. — Ἡ τοῦ μεθοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων πυρκαϊά, σ. 172. — Ῥοβέρτος Βάκερ, σ. 173. — Ὁ Ῥουστάν, σ. 180. — Ἡ ἀγορὰ τοῦ Συνταγματάρχου, σ. 181. — Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ, σελ. 188. — Βουῦ Ἀμενᾶ, σ. 188.